

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια οκτακόσια κι' ενεννινταξή, στέφανον λαχάνων ή πατρις δε πλέξη.

Έτος αριθμούμεν δέκατον και τρίτον κι' Έδρα μας ή χώρα τών αρχαιοτάτων.

Τών δρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εθθείας προς έμέ.
 Συνδρομή για κάθε χρόνο — δ κ τ ω φ ρ ά γ κ α είναιί μόνο.
 Για τ ά ξένα όμως μέρη — δ έ κ α φ ρ ά γ κ α καιί ' σ τ ό χ έ ρ ι.

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εμούσου τσελεπή
 ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπη
 προς δύο εικοσάφραγκα, κι' όποιος άπ' έξω θέλει
 δέν θά πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Είκοσι κι' έξη τού 'Οκτωβρίου, Σύνοδος νέα Βουλευτηρίου.

Πεντακόσια έξήντα και τρία και κομμάτων πολλών φασαρία.

**Λόγος προς την Βουλήν
 από τόν Φαβουλίαν.**

Ξας χαιρετώ και σήμερα μετά χαράς πολλή, γαλιάντρας τής Βουλής, γαλιάντρας δι και κατάσπραις κουβέλλησα κορδέλαις 'στού Κεντρικού τής βέλλαις, να κόφουν άσπρογάλαξαις ήλευθερίας κονκάραις πλατειαίς ώς δύο γράφραξαις.

Ξίρω πώς κόρτε δυνατό κι' ό Κόντες θά σας κίνη και μέ τό κοντιλικι του καρδούλαις θά μαράνη, Ξίρω χαρτοφυλάκιον πώς τώρα κυνηξί, Ξίρω πώς θάναι τής Αύλης πιστός Βενιαμίν, ό δι λαός ήμβρόντηςος θά 'πή σιγά σιγά πώς πάλιν όρος άδινε χωρίς να τίξη μύνη.

Ξίρω πώς πάσχετε και εσίς μέ πατριώτου πόνον ύπέρ τών Μακεδόνων, Ξίρω πώς βαλσαμον και εσίς 'στούς δούλους θά σταλαξεται, και πώς μέ τό 'ψηλόγινο του κράτους κυπαρίσι του γένους τ ά τρισάγια γενναίως θά φυλάξεται να μήν ήλθη βρωμόμυγα να μας τ ά μαγαρίση.

Ξίρω πώς έχει να γενή Κουτρούλη πανηγύρι όταν κι' αυτός θά 'εγγή σπορεύς τόν σπόρον του να σπειρή, Ξίρω κι' άγροί πώς θά σπαρούν καταξερου και χίρσοι, κι' ό Καρπάνος, που διψξ την προκοπή μέ πόνο, μου φαίνεται; 'ψηλότερος όδύ δόκτυλ' από πέρου . . . μέ τού Κουβέρτου τόν καϊμό 'ψηλόνας χρόνο χρόνο.

Ξίρω μεγαλεπήθουλο πώς σας κίνω σκοποί, Ξίρω πώς έξι και ξερό κανεις δέν θά σας 'πή, Ξίρω πώς μόνον ή πατρις δι' όλους όδύους παρισταται κι' έρίτος, τώρα που 'βγήκε μάάλιστα μεγάλος άρχηγός κι' ό Κόντες ό Τζωρτζέτος.

Ξίρω σί κόκκαλα πολλών πώς δέν θά μείνη δέρμα, πώς θά τραπή προς τό καλόν ή τών κομμάτων άμυλλα, μέ τώσην δι ταχύτητα θά φθάσετε 'στό τέρακ μ' όσην ό μέγας Μακεδών όίξη τ ά Παναγιάμηλα. Ξίρω μέ τ ά Ξεράδρα σας πώς δέν θά τακωθήτε και μήτ' έγώ δέν θά σας 'πώ : εφρού ! που να Ξεραθήτε.»